

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

کارزار مبارزه با خشونت دولتی، اجتماعی و خانگی بر زنان در ایران

۱۱ فبروری ۲۰۱۹

اطلاعیه شماره ۳

شمارش معکوس! انفجاری در پیش است!

طوفانی در راه است و روزشمار مبارزاتی وعده دیدار می‌دهد. آماده می‌شویم تا همبسته و همراه یکبار دیگر خیابان‌ها را تسخیر کنیم؛ و همزمان با ۸ مارچ روز مبارزاتی زنان جهان، صدای مقاومت و مبارزات جسورانه زنان ایران را رسانتر کنیم.

در چهلین سالگرد خیزش پنجره زنان سال ۵۷ علیه "فرمان حجاب اجباری" می‌رویم تا سه روز در خیابان‌های المان (هامبورگ)، هالند (دن‌هاگ) و بلجیم (بروکسل) در روزهای ۶، ۷ و ۸ ماه مارچ ۲۰۱۹، طنین مبارزات "زنان انقلابی سال ۵۷" علیه حجاب اجباری باشیم تا ریشه‌های "زنان خیابان انقلاب" را بازیابیم تا نهالی که بی‌مه‌بار رستن آغاز کرده بر ریشه‌های پرصلابت تاریخی‌اش تکیه کند. می‌رویم تا متحدین‌مان را بازیابیم و جویبار مبارزات زنان ایران را به مبارزات جهانی زنان پیوند بزنیم.

گام‌های‌مان لحظه‌به‌لحظه شتاب می‌گیرد تا ضرب‌آهنگ مبارزات مردم ایران علیه رژیم جمهوری اسلامی را دریابیم و شتاب بخشیم. می‌رویم تا بازتاب چهل سال مقاومت و مبارزه زنان ایران برای اولیه‌ترین حقوق‌شان علیه یکی از ضد زن‌ترین رژیم‌های معاصر باشیم. آماده می‌شویم تا صلابت مبارزات کارگران، جسارت مبارزات دانشجویان، استمرار مبارزات معلمان، حقانیت کولبران، نارضایتی مال‌باختگان، همبستگی کامیون‌داران، دادخواهی زندانیان، خشم فرودستان ... و عصیان و شورش‌گری زنان را بیش‌ازپیش در صفوف‌مان جذب و بازنمایی کنیم.

چرا چهلین سالگرد مبارزات زنان سال ۵۷؟

چون خیزش زنان ۵۷ برگ زرینی از تاریخ مبارزات صدساله زنان ایران و نمودی از جهش واقعی جنبش زنان ایران علیه ستم جنسیتی است. چون زنان یعنی نیمی از جامعه اولین هدف سرکوب بنیادگرایان تازه به قدرت رسیده بودند که باید برای تثبیت حاکمیت اسلامی مجدداً به پستوها رانده می‌شدند؛ اما زنان نیز اولین گروه اجتماعی بودند که ماهیت واپس‌گرای رژیم تازه به قدرت رسیده را دریافتند و علیه این تهاجم دست به مبارزه زدند و با مبارزات‌شان نه تنها موضوع کنترل دولتی بر بدن زنان را افشاء کردند بلکه با شعار "ما انقلاب نکردیم تا به عقب برگردیم!" مانیفستی فشرده و کوبنده به نیابت از طرف تمام جامعه علیه بنیادگرایان اسلامی صادر کردند.

مبارزات زنان علیه حجاب اجباری هرچند در انحراف، تردید و سکوت سایر نیروهای انقلابی تنها ماند و در نهایت سرکوب شد، اما جنبش نوین زنان با خیزش زنان در سال ۵۷ در مخالفت علیه حجاب اجباری متولد شد. برای اولین بار در تاریخ جنبش ایران، زنان که همواره در مبارزات حضور فعال داشتند، از زیر چتر سایر نیروهای سیاسی - اجتماعی بیرون آمدند و موضوع ستم جنسیتی را به شکل مشخص طرح و برای آن مبارزه کردند. در چهلین سالگرد این همه جسارت و مقاومت، می‌رویم تا صدای ایستادگی و پیشروی زنان بوده و فارغ از تحریفات رسانه‌های جریان اصلی فریاد آزادی‌خواهی و رهائی‌طلبی انقلابی چهل‌ساله زنان ایران علیه رژیم زن‌ستیز جمهوری اسلامی باشیم.

چرا پیشروی امروز جنبش زنان محدود به زنان و جنبش زنان نیست؟

چون رژیم جمهوری اسلامی در اثر بحران عمیق سیاسی - اجتماعی - اقتصادی و افزایش انشقاق درونی حاکمیت و فشارهای بین‌المللی و مبارزات کارگران، زحمتکشان و همه اقشار و طبقات ستمدیده جامعه، به پائین‌ترین سطح مشروعیت خود رسیده است. زنان به شکل کمی و کیفی در تمام این مبارزات حضوری جسورانه دارند؛ اما مبارزات پراکنده زنان بر سر ستم جنسیتی کماکان شکل مستقل، متشکل و توده‌ای نیافته است. هم زنان و هم سایر جنبش‌های اجتماعی و طبقاتی باید بتوانند درس‌های تاریخی خیزش ۵۷ را همین امروز به کاربندند. مبارزه زنان بر سر ستم جنسیتی نه تنها نافی مبارزه با سایر اشکال ستم و استثمار نیست، بلکه با طرح خواسته‌های زنان در جنبش زنان و سایر جنبش‌های اجتماعی است که می‌توان پیشروی جنبش را تضمین کرد. تقویت و سازمان‌دهی جنبش انقلابی زنان امروز حلقه کلیدی آزاد کردن خشم و نارضایتی زنان در تمام جنبش‌های اجتماعی و طرح خواسته‌های زنان در این جنبش‌ها عامل پیشروی آن‌ها در پیوند درونی و هم‌افزایی متقابل مابین جنبش زنان و سایر جنبش‌های اجتماعی و یافتن ریشه‌های مشترک مبارزاتی علیه تمام اشکال ستم و استثمار است.

چرا و چگونه در پیوند با جنبش‌های بین‌المللی زنان؟

چون سکسیسم و حجاب اجباری دو روی یک سکه هستند و هر دو تمامیت بدن زن را تبدیل به ابژه جنسی می‌کنند. چون در اثر رشد مناسبات کالائی همگام با تشدید ستم جنسیتی در تمام جهان، بدن زنان تبدیل به کالای جنسی سرمایه‌داری شده که روابط مردسالارانه یکجا فرمان به پوشاندنش به‌اجبار می‌دهد و یکجا در صنعت پورنوگرافی و تجارت سکس و ... به حراجش می‌گذارد. در نتیجه مبارزه زنان در ایران علیه حجاب اجباری و سایر اشکال خشونت بر زنان جدا از مبارزه جهانی زنان علیه سیستم سرمایه‌داری مردسالار نیست. به همین دلیل ما مبارزه یا عدم مبارزه خود را بخشی از پیشروی و یا خطر عقب‌گرد موقعیت زنان در جهان و مشخصاً در خاورمیانه می‌دانیم.

چرا همبستگی جهانی؟

چون در اثر تشدید بحران اقتصادی - اجتماعی و سیاسی جمهوری اسلامی و تشدید تضاد با امریکا، تحریم و رقابت‌های نئولیبرالیستی کشورهای امپریالیستی، مردم و خصوصاً تحتانی‌ترین اقشار و مشخصاً زنان قربانیان اصلی را تشکیل می‌دهند. از طرف دیگر هر دو طرف می‌خواهند به مردم بقبولانند که راهی جز انتخاب بین بردگی نئولیبرالی (تحریم، جنگ، دخالت امپریالیستی) و بنیادگرایی اسلامی ندارند. درحالی‌که ما می‌دانیم این دونیرو ضمن تخاصم عمیقاً با یک دیگر اشتراک منافع و امکان همزیستی دارند و سرنوشت مردم هیچ تأثیری بر تصمیمات سیاسی‌شان ندارد،

همان‌طور که در عراق و افغانستان نداشت. به همین دلیل مردم ایران، خصوصاً زنان نه نیاز به ناجیان بین‌المللی دارند و نه واپس‌گرایان اسلامی؛ بلکه نیاز به همبستگی با مردم جهان دارند. نیاز دارند که صدای مبارزات‌شان توسط نیروهای مترقی و مبارز، خصوصاً زنان جهان طنین‌انداز شود تا مردم جهان در کنار مبارزات مردم ایران بایستند.

چرا مبارزه علیه حجاب اجباری؟

چون ما بسیار خوب می‌دانیم که رفع ستم جنسیتی فقط به مبارزه با خشونت علیه زنان محدود نمی‌شود و مبارزه با خشونت علیه زنان فقط به مبارزه با حجاب اجباری محدود نمی‌شود؛ اما در ایران حجاب اجباری مرکز خشونت دولتی علیه زنان و نماد و ستون ایدئولوژیک یک حکومت تئوکراتیک و ابزار اصلی کنترل بدن و سکسوالیته زن و تثبیت فرودستی او در یک دولت سرمایه‌داری است. به همین دلیل با تقویت و تعمیق مبارزه تعرضی زنان علیه حجاب اجباری برای هر چه توده‌ئی و متشکل‌تر شدن آن، می‌توان سایر حلقه‌های خشونت علیه زنان هم چون کلیه قوانین و مجازات‌های ضد زن مبتنی بر شریعت اسلامی را هم هدف قرار داد و با استمرار این مبارزات صفوف جنبش زنان را حول منشای این خشونت‌های آشکار دولتی، قانونی و شرعی علیه زنان آگاه و متحد کرده و با پیوند آن با سایر اشکال کنترل و مالکیت بر بدن زنان می‌توان به جهش جنبش زنان یاری رساند. به همین دلیل می‌رویم تا جویبارهای مبارزه زنان علیه حجاب اجباری و سایر اشکال خشونت بر زنان را علیه رژیم زن‌ستیز جمهوری اسلامی به‌عنوان عامل اصلی فرودستی زنان در ایران به هم پیوندزنیم.

معنا و مفهوم عملی این همبستگی این است که امروز به هر شکل ممکن به برگزاری پرشکوه راهپیمائی سهروزه کارزار زنان یاری‌رسانیم

در کنار زنانی که با اتکاء به نیروی خودشان و به اعتماد به حقانیت مبارزات‌شان چهل سال بی‌وقفه در مقابل یکی از ضد زن‌ترین رژیم‌های جهان ایستاده‌اند.

در کنار زنانی که می‌خواهند صدای رسای سایر ستم‌دیدگان باشند ولی می‌دانند این مبارزه بدون مبارزه تمام‌قد علیه ستم جنسیتی از همین امروز و در هم‌جا به سرانجام نخواهد رسید.

در کنار زنانی که می‌خواهند با ادامه مبارزات‌شان علیه حجاب اجباری و سایر اشکال ستم جنسیتی، به سرنگونی انقلابی رژیم جمهوری اسلامی و کلیه حامیان امپریالیستش، خدمت نمایند. این آغازی است برای رهایی زنان و همه ستم‌دیدگان از سیستم ستم و استثمار حاکم.

به صفوف کارزار بپیوندید و فراخوان ما را به گوش هر انسان مترقی با هر جنسیت، سن، زبان، ملیت و ... برسانید. در راهپیمائی سهروزه در کنار ما بایستید و صدای زنان ایران را بلندتر کنید.

کارزار مبارزه با خشونت دولتی، اجتماعی و خانگی بر زنان در ایران

۲۹ جنوری ۲۰۱۹